

מכריזים **אי לא מרווחינן**, שהרי יתכן שלא ימצא מי שמוסיף על שומת הבית דין?!

ומשינן אליבא דרבי יוחנן: **הא לא קשיא**, שמשנתנו מדברת בתובעת האשה כתובתה בבית דין וכיון שכך שוב אין לה מזונות משעת תביעה, [ואין הפסד ליתומים בהכרזה, אלא ספק ריוח בלבד], **וכדרב יהודה אמר שמואל, דאמר רב יהודה אמר שמואל: התובעת כתובתה בבית דין שוב אין לה מזונות.**

מדובר בגביית הכתובה לאשה שתבעה את כתובתה בבית דין. ומה שהוקשה לנו, שאם כן אין היתומים מפסידים גם אם לא נגבה בקטנותם, **אלא** משום כך נזקקים ליתומים, **כיון דאיזדקקינן** — אנו הבית דין — **מעיקרא** לאשה להפסידה את מזונותיה מחמת תביעת כתובתה, **מזדקקינן לה** גם **לכסוף** (11) להגבותה כתובתה, כלומר: שאם אין אנו מזדקקים, הרי היא נמנעת מתחלה לבא, ונמצאת מפסדת מזונות ליתומים — ר"ן כתובות נח: מדפי הרי"ף.

ותמהינן: **אי הכי** שאין ליתומים הפסד בהמתנת זמן ההכרזה, אם כן גם בהמתנה עד שיגדלו אין להם הפסד, ואם כן **איזדקקי** לגבות מנכסיהם בקטנותם **נמי לא מזדקקינן לה**, וחוזרת הקושיא למקומה אף לרבי יוחנן, למה נזקקים במשנתנו לגבות מנכסי יתומים קטנים?!

והשתא הדרין לקושיין: **מכל מקום לרב אסי** שסובר שאין נזקקים לכתובת אשה, ומשום שהוא סובר שאין הפסד המזונות חשוב הפסד, כיון שיש ליתומים מעשה ידיה. אם כן **קשיא** משנתנו, מדוע נזקקים כלל לגבות מיתומים קטנים?

ומשינן: לרבי יוחנן מובנת משנתנו. ובאמת

ומשינן: **לעולם** כמו שפירשנו בתחילה, שנזקקים לנכסי יתומים במשנתנו, משום

קרקע לצורך היתומים צריך הכרזה, והתוספות והר"ן הקשו עליו, שאם כן, יכלה הגמרא לתרץ שכאן מדובר שמוכרים לצורך היתומים.

ותירץ השפת אמת שהשיעור של שלשים יום הוא מפני שזה הזמן שנותנים ללווה כדי לשלם את החוב למלוה. אך כשמוכרים לצורך היתומים בזה באמת יהיה שיעור זמן ההכרזה גדול יותר, ובהכרח שהמשנה מדברת כשמוכרים לצורך בעל חוב ובזה אי אפשר לעכב יותר משלשים יום.

ותירץ השפת אמת כפי שביאר קודם, כי מה שזמן ההכרזה הוא רק שלשים יום זה מפני שזה שיעור הזמן שנותנים ללווה לשלם ויותר מכך אי אפשר לעכב את הפרעון. אך באופן שמכריזים לפני שמגיע זמן הפרעון צריך להכריז יותר משלשים יום, ואם כן, מוכח שהמשנה מדוברת שמכריזים אחרי שהגיע זמן הפרעון ועל זה מקשה הגמרא שבעל חוב גוי לא יסכים לחכות.

ובקושיית הגמרא אם הבעל חוב גוי הרי לא ישמע להכריז שלשים יום, הביא השפת אמת שמקשים בזה, אולי באמת עושים את ההכרזה לפני שמגיע זמן הפרעון וממילא הגוי לא יכול לעכב.

11. לכאורה לדעת רב אסי אינה מפסידה את המזונות בתביעת הכתובה מיתומים קטנים שהרי אין בית נזקקים לתביעה כלל. אך השפת אמת נקט שגם לדעת רב אסי היא מפסידה את המזונות כשתובעת את הכתובה, ותמה השפת אמת אם כן, שגיבו לה את הכתובה כמו לדעת